

I øvrigt er den nævnte Divergens mellem Bankkomiteen og Landmandsbanken antagelig uden reel Betydning, da Løgstør Bank formentlig kan gøres solvent, uden at det er nødvendigt at overskride det Beløb, som dens Fordring paa Nibe Bank udgør, og sandsynligvis ret snart vil kunne arbejdes op igen.

Forhandlinger om en Rekonstruktion af Banken gennem Dannelsen af en Præference-Kapital føres i øvrigt for Tiden.

Hoslagt følger:

- 1) Kopi af en af Direktør Bloch udarbejdet Fremstilling af Forholdene vedrørende Nibe og Løgstør Banker, dateret December 1908.
- 2) Kopi af Skrivelse fra Landmandsbanken til Hans Ekscellence Finansminister Brun, dateret 5. Marts d. A.

Bilag 1.

Genpart.

Paa given Foranledning skal jeg herved give en Fremstilling af, hvad der er mig bekendt om den overfor Sparere og Foliohavere i Nibe og Løgstør Banker givne Erklæring om, at de ikke løbe nogen Risiko, da der er stillet Landmandsbanken Sikkerhed til Opfyldelse af deres Krav, idet jeg hertil skal bemærke, at da det passerende nu ligger 9 à 10 Maaneder tilbage i Tiden, maa det være med alt muligt Forbehold, idet jeg for det meste kun har min Hukommelse at støtte mig til.

Den 18. Februar d. A. om Eftermiddagen blev jeg af Landmandsbankens Direktion anmodet om endnu samme Aften at tage til Nibe for at undersøge den der-værende Banks Forhold i Anledning af, at dens Direktør, Sagfører Larsen, havde henvendt sig til Regeringen om Støtte.

Jeg efterkom Ordren, tog til Nibe og erfarede der den næste Morgen, at Sagfører Larsen samme Morgen var kommen fra København. Han laa til Sengs, da jeg derefter opsøgte ham i hans private Bolig, og lod mig vide, at han ventede en ung Mand fra Københavns Handelsbank, som skulde undersøge Forholdene.

Uden at tage Hensyn hertil forlangte jeg at se Bøgerne, men han erklærede straks, at jeg ikke vilde kunne se noget af dem, da de aldeles ikke var i Orden, hvilket ogsaa senere har bekræftet sig. Efter forudgaaende telefonisk Konference med Landmandsbankens Direktion tog jeg en mundtlig Forklaring af ham og indberettede derefter det erfarede pr. Telefon til Direktionen, der dog nægtede at give mig Ordre til, hvad der videre var at foretage, forinden der var konfereret med Regeringen. Efter nogle Timers Forløb fik jeg Meddelelse om, at Regeringen nu havde givet Ordre til, at Nibe Bank rolig og vedblivende skulde opretholde sine Betalinger, og endvidere havde givet Ordre til, at Landmandsbanken skulde forstrække Nibe Bank med Kontanter, saaledes at den vedblivende kunde præstere enhver Udbetaling, der retmæssig maatte blive forlangt.

Herefter fortsatte jeg mine Undersøgelser, af hvilke det fremgik, at Løgstør Bank paa forskellig Maade var stærkt engageret, hvorfor jeg pr. Telefon anmodede denne Banks Bankraadsformand, Hr. Justitsraad Ewald, og dens ledende Direktør, Hr. Sagfører Nissager, om at komme til Nibe. De kom samme Aften, og vi kom hurtigt til det Resultat, at kom der et run paa Nibe Bank, var der Grund til at nære Frygt for noget lignende i Løgstør; i denne Anledning rejste saa Justitsraad Ewald sammen med mig til København næste Aften, og han henvendte sig der til Hr. Statsgældsdirektør Andersen med Anmodning om, jæt Løgstør Bank maatte faa